

[Eva Ree.]

hjælpere gennemgået et grundlæggende kursus, så vidt jeg ved.

Da flertallet samtidig over for ministeren har peget på det ønskelige i, at der foruden den allerede eksisterende kursusvirksomhed etableres lokale kurser for husmoderafløsere og hjemmehjælpere i eftermiddags- eller aften timerne, hvorved interesserede vil kunne få uddannelse uden at tage ophold uden for deres hjem, så tror jeg, vi er kommet så tæt på løsningen af uddannelsesspørgsmålet, som det er realistisk muligt.

Jeg skal på venstres vegne anbefale, at man stemmer for de af socialministeren stillede ændringsforslag og imod det af S og SF stillede ændringsforslag nr. 5.

Rigmor Christensen: På mit partis vegne kan jeg anbefale det foreliggende lovforslag med de af socialministeren stillede ændringsforslag, der er tiltrådt af udvalget. Jeg vil dog gerne komme med nogle bemærkninger til forslaget.

Der har i udvalget stort set været enighed om, eller i hvert fald har vi opnået enighed om, de fleste problems løsning. Kun spørgsmålet om indførelse af obligatorisk uddannelse har medført en splittelse, resulteret i det af socialdemokratiet og SF stillede ændringsforslag. Det er min opfattelse, at alle partier i og for sig er enige om, at den frie mulighed, som lovforslaget giver for uddannelse, bør gøres obligatorisk. Spørgsmålet drejer sig alene om, fra hvilket tidspunkt dette skal ske.

For mig står det klart, at der må indføres en obligatorisk uddannelse. Vi lever i et samfund, hvor kravene til dygtiggørelse vokser, og hvor man i højere og højere grad knytter uddannelse til de forskellige arbejdsfelter. En obligatorisk uddannelse inden for den foreliggende lov vil ikke alene hæve arbejdet op i plan med andre uddannelsesområder, men sandsynligvis gøre det mere attraktivt og også medføre større løn. Med hensyn til forskellen i lønnens størrelse for uddannede og ikke-uddannede vil jeg dog her indskyde, at den skifter fra kommune til kommune og visse steder er ubetydelig.

Herudover vil jeg understrege, at jeg finder, at arbejdsområdet for husmoder-

afløsere og hjemmehjælpere i sig selv er så alsidigt og omfattende, at en obligatorisk uddannelse må være ønskelig. Jeg tænker her bl. a. på økonomien i forbindelse med vareindkøb og i det hele taget lægning af budget — man må jo erindre sig, at i langt de fleste tilfælde er det mindre hjem, de pågældende udsendes til, hjem, hvor økonomien kan være hårdt spændt — men jeg tænker også på forhold som sygepasning, hygiejne og nødhjælp, pasning og pleje af børn, orientering om sociale forhold og fremfor alt psykologi med henblik på omgang med børn, syge og gamle.

Disse ting, jeg her har nævnt, er blandt flere andre omfattet af uddannelsen inden for lovens kurser, og enhver vil kunne forstå, at en uddannelse inden for disse fag vil være af betydning for såvel husmoderafløseren som hjemmehjælperen.

Når så meget er sagt, vil jeg gerne anføre, at det ikke står mig klart, hvorvidt det er økonomiske årsager, uanset refusion, svigtende søgning af arbejdskraft eller simpelt hen manglende behov for hjælp, der er årsag til, at der findes adskillige mindre kommuner, hvor husmoderafløsning og hjemmehjælp endnu ikke er indført. Det er dog vel mest tænkeligt, at det skyldes økonomien eller mangel på arbejdskraft, og ud fra dette vil jeg finde det mest hensigtsmæssigt at udskyde indførelse af obligatorisk uddannelse til efter 1970, efter hvilket tidspunkt kommunernes sammenlægning er tilendebragt. Jeg vil i denne forbindelse takke ministeren for, at lovforslaget er blevet suppleret med bestemmelsen om, at lovforslaget skal tages op til revision i 1971-72.

Da vi imidlertid er enige om at tilstræbe denne obligatoriske uddannelse og lovforslaget giver ret til at gennemgå en uddannelse, kunne jeg ønske, at man i mellemtiden „reklamerede“, hvis jeg må bruge det udtryk, lidt mere for dette tilbud for ligesom at sætte lidt mere skub i udviklingen. Jeg siger dette, fordi jeg står tvivlende over for, hvorvidt kommunerne gør ansøgerne bekendt hermed. Jeg kunne tænke mig, at der kunne udfærdiges en lille tryksag eller folder indeholdende oplysning dels om de fag, kursus omfatter, dels om varigheden af kursus, og ikke mindst oplysning